

De burger en het *Activiteitenbesluit Milieubeheer* in de Raad van State

Teaser bij blog 73 Wouter Vogelesang, bestuurslid NLVOW

Voor de omwonende burgers van windturbines in het dichtst bevolkte land van West-Europa is de Raad van State de laatste strohalm om overlast van windturbines te voorkomen, in het bijzonder geluidsoverlast, slagschaduw en het allerbelangrijkst: gezondheidsschade.

Gevolg: „de burger” wil geen windmolen, niet in zijn voortuin en niet in zijn achtertuin, *nimfy en nimby*.

De politiek correcte reactie is dat je het dan beter moet uitleggen.

En dat is nou juist waar het aan ontbreekt: geen uitleg, geen democratische besluitvorming. Het klimaat is te belangrijk om aan democratie over te laten.

Voor grote windparken schrijft de provincie verplicht inpassing voor en vervolgens mag je bij het bevoegd gezag, gemeente of provincie, een zienswijze indienen.

Voor de Raad van State geldt de regel dat je buiten de afstand van $10 \times$ de tiphoogte geen overlast meer hebt en heb je als klagende burger geen belang en ben je niet ontvankelijk.

Burgers winnen zelden bij de Raad van State: van een 40-tal recente zaken die over windparken gaan, was er één waarbij de RvS het bezwaar honoreerde en vervolgens de rechtsgevolgen in stand liet.

De hoogste bestuursrechter gaat alleen na of de overheid het besluit voor de toelating in redelijkheid had mogen nemen en bekijkt slechts of het besluit op de juiste manier tot stand is gekomen.

Het bestuursrecht gaat er voorts van uit dat overheidsinstanties, met hun adviseurs, rechtmatig te werk zijn gegaan.

„De omwonende burger” wil in zijn klacht over gezondheidsschade, de voortdurende hinder, gehoord worden, niet „marginaal”, maar degelijk en dat „de omwonende burger” fatsoenlijk wordt behandeld en dat de democratie rechtsbescherming geeft.